

ansees hensigtsmæssig. Paa denne Maade vil man erholde en friere Bevægelse ved Underhandlingerne, end om en vis Grændse strax blev sat ved Loven. Iøvrigt ansees det ikke nødvendigt at paalægge en særskilt Afgift formedelst enhver mindre betydelig Afgiftsforfjel i en fremmed Stat, men kun i det Tilfælde, at Forfjellen er af en saadan Betydenhed, at samme kunde gjøre det danske Flags Deeltagelse i den islandiske Handel noget væsentligt Afbræk, og vil der ved denne Afgifts Ordning altid være at tage et overveiende Hensyn til Islands Tary, og Afgiftens Størrelse derfor i ethvert Tilfælde være at sætte saa lempelig som muligt. I Henhold hertil, og efter om dette Punct at have brevvelet med Udenrigsministeriet, har man troet i denne Paragraph at burde foreslaae, at Kongen efter Omstændighederne fastsætter en Tillagsafgift for de Nationers Stibe, hos hvilke der ikke indrømmes vort Flag Ligeberettigelse med det nationale, og ikke heller ved Underhandling kan opnaaes saadanne Lettelser for vort Flag, som af Regjeringen maatte ansees passende.

ad §§ 9, 10 og 11.

Disse Paragrapher ere, med nogle ubetydelige Redactionsforandringer, overensstemmende med §§ 6, 7, 8 og 9 i det tidligere Lovudkast.

ad § 12.

Et af Commissionens Medlemmer har foresmeent, at der burde gives de Handlende en Frist af 2 Aar efter Lovens Emanation til at indrette sig med Hensyn til deres Handelsforetagender, hvorimod de andre Medlemmer have antaget, at Loven vil kunne træde i Kraft eet Aar efter dens Emanation, hvilken Frist derhos formenes ikke at kunne forkortes for enkelte af Lovens Bestemmelser, saaledes som det var paatænkt i det tidligere Lovudkast.

Da Ministeriet har maattet tiltræde den sidstnævnte Anskuelse, er her i Overensstemmelse dermed tilføjet en ny Paragraph, hvorved blot bemærkes, at der vel her foreløbig er sat et vist Tidspunct, fra hvilket Loven skal træde i Kraft, men at dette iøvrigt vil beroe paa, til hvilken Tid Loven vil kunne emanere.